Diumenge IX (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 2,23-3,6): Un dissabte, Jesús passava per uns sembrats. Tot fent camí, els seus deixebles es posaren a arrencar espigues. Els fariseus li van dir: «Mira, per què fan en dissabte això que no és permès?». Jesús els respon: «¿No heu llegit mai què va fer David quan van tenir necessitat de menjar ell i els qui anaven amb ell? Tal com es diu en el passatge del gran sacerdot Abiatar, David va entrar al temple de Déu, va menjar els pans d'ofrena, que solament poden menjar els sacerdots, i en va donar també als qui l'acompanyaven». I els deia: «El dissabte ha estat fet per a l'home, i no l'home per al dissabte. Per això el Fill de l'home és senyor fins i tot del dissabte».

En una altra ocasió, Jesús va entrar a la sinagoga. Hi havia allí un home que tenia la mà paralitzada. Ells l'espiaven per veure si el curaria en dissabte i així poder-lo acusar. Jesús diu a l'home que tenia la mà paralitzada: «Aixeca't i posa't aquí al mig». Llavors els pregunta: «Què és permès en dissabte: fer el bé o fer el mal, salvar una vida o deixar-la perdre?». Però ells callaven. Jesús se'ls anà mirant, indignat i entristit per l'enduriment del seu cor, i digué a aquell home: «Estén la mà». Ell la va estendre, i la mà recobrà el moviment. Els fariseus sortiren i llavors mateix, juntament amb els partidaris d'Herodes, començaren a fer plans contra Jesús per fer-lo morir.

«El dissabte ha estat fet per a l'home, i no l'home per al dissabte»

Mn. Ignasi FABREGAT i Torrents
(Terrassa, Barcelona, Espanya)

Avui com ahir, Jesús se les ha d'entendre amb els fariseus, que han deformat la Llei de Moisès, tot quedant-se en les petiteses i oblidant-se de l'esperit que la informa. Els fariseus, en efecte, acusen els deixebles de Jesús de violar el dissabte (cf. Mc 2,24). Segons llur casuística aclaparadora, arrencar espigues equival a “segar”, i masegar-les significa “batre”: aquestes feines de camp —i ben bé una quarantena més— eren prohibides el dissabte, dia de descans. Com ja sabem, els pans d'ofrena dels que ens parla l'Evangeli eren dotze pans que es col·locaven cada setmana a la taula del santuari, com un homenatge de les dotze tribus d'Israel al seu Déu i Senyor.

L'actitud d'Abiatar és la mateixa que avui ens ensenya Jesús: els preceptes de la Llei que tenen menys importància han de cedir davant els majors; un precepte cerimonial ha de cedir davant un precepte de llei natural; el precepte del repòs del dissabte no està, doncs, pel damunt de les elementals necessitats de subsistència. El Concili Vaticà II, inspirant-se en la perícopa que comentem, i per tal de subratllar que la persona ha d'estar pel damunt de les qüestions econòmiques i socials, diu: «L'ordre social i el seu progressiu desenvolupament s'han de subordinar en tot moment al bé de la persona, perquè l'ordre de les coses s'ha de sotmetre a l'ordre de les persones i no a l'inrevés. El mateix Senyor ho advertí quan digué que el dissabte havia estat fet per l'home, i no l'home pel dissabte (cf. Mc 2,27)».

Sant Agustí ens diu: «Estima i fes el que vulguis». Ho hem entès bé, o encara l'obsessió per allò que és secundari ofega l'amor que cal posar en tot el que fem? Treballar, perdonar, corregir, anar a missa els diumenges, tenir cura dels malalts, complir els manaments..., ho fem perquè toca o per amor a Déu? Tant de bo que aquestes consideracions ens ajudin a vivificar totes les nostres obres amb l'amor que el Senyor ha posat en els nostres cors, precisament perquè el puguem estimar a Ell.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Si Jesús realitza en dissabte alguns dels seus miracles, no ho fa per violar el caràcter sagrat del dia dedicat a Déu, sinó per demostrar que aquest dia sant està marcat de manera particular per l'acció salvífica de Déu» (Sant Joan Pau II)

- «És important, que l'home no es deixi dominar pel treball, que no faci d'ell un ídol, amb la pretensió de trobar en ell el sentit últim i definitiu de la vida. És en el dia consagrat a Déu que l'home comprèn el sentit de la seva existència així com del seu treball» (Benet XVI)

- «La celebració dominical del dia i de l'Eucaristia del Senyor és al cor de la vida de l'Església. 'El diumenge, en què se celebra el misteri pasqual, per tradició apostòlica, ha de ser observat en tota l'Església com a festa primordial de precepte' (Codi de Dret Canònic)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.177)